

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **tribunal d'instance d'Orléans (Γαλλία)** στις 12 Αυγούστου 2013 — CA Consumer Finance κατά Ingrid Bakkaus κλπ.

(Υπόθεση C-449/13)

(2013/C 313/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτήματα της ανααιρεσίμουσας

Η ανααιρεσίμουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την απόφαση T-515/11 του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Ιουνίου 2013, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον απέρριψε την προσφυγή της ανααιρεσίμουσας κατά της αποφάσεως του εξεταστή της 25ης Αυγούστου 2010, και να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναίρεσεως στρέφεται κατά της αποφάσεως T-515/11 του έκτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την οποία απορρίφθηκε προσφυγή ακυρώσεως κατά αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών με την οποία επιβεβαιώθηκε η απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος INNOVATION FOR THE REAL WORLD.

Η αίτηση αναίρεσεως στηρίζεται σε τρεις λόγους:

- 1) Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα ⁽¹⁾, μη προσδιορίζοντας ορθώς το ενδιαφερόμενο κοινό και τον βαθμό ενημερώσεώς του. Τα προϊόντα προορίζονται αποκλειστικώς και μόνο για επαγγελματίες που έχουν υψηλό βαθμό ενημερώσεως σε σχέση με τα διαφημιστικά συνθήματα.
- 2) Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη επίσης το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα, εφαρμόζοντας πολύ αυστηρό κριτήριο για την εκτίμηση του αν το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είχε διακριτικό χαρακτήρα. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο παρερμήνευσε τις κατευθυντήριες γραμμές που περιλαμβάνονται στην πιο πρόσφατη νομολογία και, ιδίως, στην υπόθεση C-398/08 P, Audi κατά ΓΕΕΑ.
- 3) Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε τις γενικές αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της χρηστής διοικήσεως, οι οποίες αποτελούν βασικές αρχές για την προσήκουσα διοίκηση της ΕΕ. Το γεγονός ότι το ΓΕΕ έχει καταχωρίσει συνθήματα με πανομοιότυπη δομή που περιείχαν τη λέξη INNOVATION κατά το παρελθόν πρέπει να ληφθεί υπόψη, μολονότι οι προγενέστερες αποφάσεις δεν είναι δεσμευτικές.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει, ως εκ τούτου να αναιρεθεί και ότι πρέπει να αναγνωρισθεί ο εγγενής διακριτικός χαρακτήρας του συνθήματος INNOVATION FOR THE REAL WORLD.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 27ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal d'instance d'Orléans

Διάδικοι της κύριας δίκης

Ενάγουσα: CA Consumer Finance

Εναγόμενοι: Ingrid Bakkaus, Charline Bonato, το γένος Savary, Florian Bonato

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης ⁽¹⁾, την έννοια ότι ο πιστωτικός φορέας φέρει το βάρος αποδείξεως της ορθής και πλήρους εκπληρώσεως, κατά τη σύναψη και εκτέλεση συμβάσεως πιστώσεως, των υποχρεώσεων που προκύπτουν από την εθνική νομοθεσία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη;
- 2) Αντιβαίνει προς την οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης, το γεγονός ότι η ορθή και πλήρης εκπλήρωση των υποχρεώσεων του πιστωτικού φορέα μπορεί να αποδειχθεί αποκλειστικώς μέσω τυποποιημένης ρήτρας περιλαμβανόμενης στη σύμβαση πιστώσεως, σχετικά με την εκ μέρους του καταναλωτή αναγνώριση της εκπληρώσεως των υποχρεώσεων του πιστωτικού φορέα, η οποία δεν επιβεβαιώνεται από άλλα έγγραφα εκδιδόμενα από τον πιστωτικό φορέα και παραδιδόμενα στον δανειολήπτη;
- 3) Έχει το άρθρο 8 της οδηγίας 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτό η διενέργεια του ελέγχου της πιστοληπτικής ικανότητας του καταναλωτή μόνον βάσει των δηλωθεισών από τον καταναλωτή πληροφοριών, χωρίς ουσιαστικό έλεγχο των πληροφοριών αυτών βάσει άλλων στοιχείων;
- 4) Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 6, της οδηγίας 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης την έννοια ότι ο πιστωτικός φορέας δεν θεωρείται ότι έχει παράσχει προσήκουσες διευκρινίσεις στον καταναλωτή αν δεν έχει προηγουμένως ελέγξει την οικονομική του κατάσταση και τις ανάγκες του;

— Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 6, της οδηγίας 2008/48/ΕΚ την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτό το να προκύπτουν οι παρεχόμενες στον καταναλωτή προσήκουσες διευκρινίσεις μόνον από τις συμβατικές πληροφορίες οι οποίες αναφέρονται στη σύμβαση πιστώσεως, χωρίς κατάρτιση συγκεκριμένου εγγράφου;

(¹) Οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 133, σ. 66).

Αναίρεση που άσκησε στις 12 Αυγούστου 2013 η Donaldson Filtration GmbH κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 30ής Μαΐου 2013 στην υπόθεση T-396/11, ultra air GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-450/13 P)

(2013/C 313/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Donaldson Filtration GmbH (εκπρόσωποι: N. Siebertz, M. Teworte-Vey, και A. Revert, Rechtsanwältinnen)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), ultra air GmbH

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 30ής Μαΐου 2013 στην υπόθεση T-396/11 και, ακολούθως, να απορρίψει την προσφυγή της ultra air GmbH με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, της 18ης Μαΐου 2011, στην υπόθεση R 374/2010-4,

— να καταδικάσει την ultra air GmbH τα δικαστικά έξοδα της ανααιρεσείουσας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι αναίρεσεως που προβάλλονται κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου είναι, κατ' ουσίαν, οι εξής:

1) Μη εκτίμηση της ενστάσεως περί καταχρήσεως δικαιώματος ως γενικής νομικής έννοιας

Με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, μη λαμβάνοντας υπόψη, κατά παράβαση της νομολογίας του Δικαστηρίου, το γεγονός ότι η γενική νομική έννοια της ενστάσεως περί καταχρήσεως δικαιώματος, η οποία επιτρέπει και επιβάλλει την εξέταση των περιστάσεων κάθε μεμονωμένης περιπτώσεως, πρέπει να εξετάζεται

και στο πλαίσιο του κοινοτικού δικαίου περί σημάτων. Αντιθέτως, το Γενικό Δικαστήριο περιορίστηκε μόνο στη διαπίστωση ότι η διαδικασία βάσει του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 (¹), συνιστά *actio popularis* και, κατόπιν τούτου, δεν προέβη σε εξέταση των συγκεκριμένων περιστάσεων της επίμαχης υποθέσεως.

Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, το Γενικό Δικαστήριο παρέβλεψε το γεγονός ότι, καιτοι ο νομοθέτης θέσπισε τη διαδικασία κηρύξεως της ακυρότητας ενός σήματος βάσει του άρθρου 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 ως μια μορφή *actio popularis*, εντούτοις, τούτο δεν εμποδίζει τη συνεκτίμηση της ενστάσεως περί καταχρήσεως δικαιώματος ως γενικής νομικής έννοιας, η οποία πρέπει να τηρείται και στο πλαίσιο του κοινοτικού δικαίου.

Συγκεκριμένα, ο αποκλεισμός της υποβολής καταχρηστικών αιτήσεων δεν ταυτίζεται με τη θέσπιση της υποχρέωσης θετικής αποδείξεως του εννόμου συμφέροντος του αιτούντος την κήρυξη της ακυρότητας και, συνεπώς, δεν συνεπάγεται τον περιορισμό του δικαιώματος υποβολής μιας αιτήσεως με τη θέσπιση ορισμένων πρόσθετων προϋποθέσεων. Περαιτέρω, το γεγονός ότι ο νομοθέτης θέσπισε τη διαδικασία κηρύξεως της ακυρότητας ως διαδικασία η οποία εξαρτάται από την υποβολή σχετικής αιτήσεως και ότι δεν είναι δυνατή η αυτεπάγγελτη ακύρωση ενός καταχωρισμένου σήματος συνηγορεί υπέρ της θέσεως ότι πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η ένσταση περί καταχρήσεως δικαιώματος στο πλαίσιο του άρθρου 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009.

2) Μη εκτίμηση των ιδιαίτερων περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως

Καθόσον το Γενικό Δικαστήριο αρνήθηκε να λάβει υπόψη την προβληθείσα από την ανααιρεσείουσα ένσταση περί καταχρήσεως δικαιώματος ως γενική νομική έννοια, δεν εκτιμήθηκαν οι ιδιαίτερες περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως από τις οποίες προκύπτει η καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος της ultra air GmbH να ζητήσει την κήρυξη της ακυρότητας του σήματος «ultrafilter international» (κοινοτικό σήμα αριθ. 001121839).

Συγκεκριμένα, η αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας, χρησιμοποιώντας η ίδια το επίμαχο σήμα, είχε την πρόθεση να εκμεταλλευτεί τη φήμη του σήματος το οποίο προσβάλλει, παραπλανώντας σκοπίμως το ενδιαφερόμενο κοινό και προκαλώντας του την εσφαλμένη εντύπωση ότι πρόκειται για παραδοσιακό σήμα της φημισμένης προκατόχου της ανααιρεσείουσας.

Περαιτέρω, το Γενικό Δικαστήριο δεν εκτίμησε επαρκώς τον ρόλο του διαχειριστή της ultra air GmbH ως αιτούσας την κήρυξη της ακυρότητας του σήματος «ultrafilter international» (κοινοτικό σήμα αριθ. 001121839), ο οποίος στο πλαίσιο των καθηκόντων του ως διαχειριστή της ανααιρεσείουσας, ήταν προσωπικώς υπεύθυνος για τη διαδικασία καταχώρισεως του σήματος, το οποίο τώρα προσβάλλει. Όλα τα απαιτούμενα έγγραφα στη διαδικασία καταχώρισεως προσκομίστηκαν από τον ίδιο προσωπικώς για να αποδείξει τον διακριτικό χαρακτήρα που είχε αποκτήσει το εν λόγω σήμα διά της χρήσεώς του, είχαν δε μάλιστα εν μέρει καταρτιστεί από τον ίδιο και αποτελούσαν αντικείμενο της αποκλειστικής του αρμοδιότητας.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ L 78, σ. 1).